

el seu gust, casi ningú s'atreveix a pretendre res sense el seu consentiment, ell, el lliberal, no tolera intervenció de ningú en el seu feudo. Ara hi hagut un atrevit que prescindint d'ell i sapiguent que hi havia de molt temps vacant l'Administració de Loteries l'ha demanada i l'ha conseguida. ¡Quina ofensa al amo de tot!

Pero no vos espanteu amics del cacic, ell que es valent vetllarà per vosaltres, contestarà al atac, amb l'atac, pero primer ovira. ¡Ai quina por!

Per considerar-lo gaire bé complement del article «¡Encare no!» de *El Vallés Nou* que reproduïrem en nostre nombre del 5 de Febrer, reproduïm avui el que publicaba aquell periòdic el dia 7 de Juliol de 1918 titulat:

“PER FI

Ha costat pero per fi ha vingut. Ens referim com poden suposar nostres lectors al tant demanat i tant promés estat de la situació econòmica del Municipi de Granollers en 31 de Decembre de 1917, o siga la situació econòmica en que trobà l'erari municipal, l'Ajuntament que entrà a administrar els bens comunals en primer de Gener d'aquest any.

Sis mesos han sigut menester per a poguer aclarir lo que debia l'Ajuntament en aquella data, pero si diuen els castellans que *nunca es tarde cuando llega*, ens podem donar per satisfets de que al últim hagi vingut.

No podem are discutir totes les partides que en tal estat figuren; ni l'havem estudiat prou detalladament, ni tenim de moment prous elements de judici per a discutir partida per partida, per lo tant havem de donar per bó l'estat presentat sens perjudici de estudiarlo quant tinguem més temps i més medis, are sols podem dir per a coneixement i il·lustració de nostres lectors, que l'estat presentat mostra un deute de 217.288'77 ptes., que ens sembla que son pessetes.

Com nosaltres som amics de la vritat i de la justícia debem dir que en aquell estat, quals partides venen molt englobades, n'hi figura una de *Cuentas del Hospital* 8.126'56 pessetes, que ferem avinent que si eren deutes del Sant Hospital-Assil no debien figurar com a deute del Municipi, ja que no es el Municipi qui paga els comptes del benèfic establiment, el que te la seva Junta administradora que cobra i paga, i l'Ajuntament sols te l'obligació de donarli la subvenció que consta en presupost, i de la que debia encare en 31 de Decembre de 1917, segons l'estat presentat, 7.500 ptes.; haventse per lo tant de treurer del deute total les 8.126'56 pessetes que deu l'Hospital, quedant per lo tant reduït aquell a 209.162'21 ptes., lo que fá, que en el cas de que no falti res al esmentat estat el deute del Ajuntament desde 31 de Decembre de 1913 o siga en quatre anys ha augmentat de 96.843'55 pessetes.

Hi ha que notar que en tal estat hi figuren per deute pendent dels empréstits les següents cantitats:

Del de 50.000 ptes.	1.000	ptes.
» » 30.000 »	10.500	»
» » 25.000 »	6.500	»
» » 15.000 »	5.500	»
» » 90.000 »	76.500	»

entre els quals empréstits hi trobem a faltar l'empréstit de 60.000 ptes. del que no sabem lo que hi ha pendent i quin diu que no s'hi ha posat perque fou el anulat per el Sr. Suárez Inclán, qual validés o anulació sabem está pendent de la resolució del Ministre, després d'haver sigut ja declarat vàlit i per lo tant anulada la resolució del Governador per el Tribunal Contenciós Provincial; pero que siga com siga, encar que es vulga considerar anulat, no poden considerarse anulats els deutes que representen les lámines que puga haverhi circulants, perque encar que admetessin que el Governador anulés la emissió no podem admetre que pogéus anular els crédits que els tenedors d'aquelles lámines tenen contra l'Ajuntament, sense més ni més i sense previ estudi de cada un d'ells; lo que faria possible que encar faltés per aquesta raó alguna quantitat en l'esmentat estat.

Tampoc figura en éll la quantitat de 15.000 pessetes d'hipoteca que el Regidor Sr. Novellas te a la Casa de la Vila, quantitat que segons s'ens ha dit ve englobada en les 76.500 ptes., del empréstit de 90.000, pero que si bé no altera el total del déficit convé per a claretat dels comptes posarla per separat, rebaixantla de les 76.500 ja que com l'esmentat estat es tancat al 31 de Decembre de 1917 i l'acort de entregar láminas a dit Sr., no's feu fins ja entrats en 1918, deu figurar la quantitat com a hipoteca en 1917.

Donat compte encar que molt per alt de l'estat presentat, resulta que l'Ajuntament segons ell, debia a primer d'any, 209.162'21 ptes. a les que algunes s'en deurán afegir del empréstit de 60.000, lo que demostra que en lloc d'anar endevant durant aquests quatre anys havem anat enrera; en lloc d'aixugar déficit s'en ha fet més.

Nosaltres, i creiem que amb nosaltres bona part de granollerins, hauriem desitjat saber com s'ha fet i qui l'ha fet aquest deute.

Al veurer que contra lo que venian dient els senyors que governen la hisenda municipal, el deute ha crescut en grans proporcions en lloc de minvar, voldriem saber qui es el responsable; i com el quadrienni de 1914 al 1917 pot dividirse en dues etapes, o siga 1914 i 1915 en que governá en Tardá i 1916 i 1917 en que governá en Torras, voldriem saber l'atrás de l'un i de l'altre, per a saber qui ho ha fet més bé o més malament.

Creiem que aixó no es demanar molt i amb una mica de bona voluntat s'ens podria complaure.

Aixís com publicárem dies enrera una nota del atrás del 1900 al 1913 any per any, no creiem fos molt difícil el ferla de

cada un dels anys del 14 al 17 inclusiu, mes a mes quan are per a fer l'estat, els quins l'han fet han hagut de veurerho i encare ho tenen fresc.

Are costaria poc i els granollerins ho agrahirian al ensemps que fora nna prova en favor del quin ho hagués fet millor. »

Som al any 1922 i encare no ha vingut aquest estat que ja demanava *El Vallés Nou* l'any 1918. Senyor Torras l'esperém; als bons administradors no els ha de doirer tant el donar comptes clars.

TRAPACERIES

Després de vist el resultat de les passades el·leccions municipals, es comenta molt la manera desesperada com que ajudaren en Torras i els seus al insigne Cunillera, per cert que si no arriban a fer-ho aixís el cunyat d'en Pep era home al aigua.

Els pocs que queden a n'en Pep no volien votar-lo de cap manera, fou precís que en Torras s'imposés amb els seus per a fer-lo surar, i tanta por tenien de que prengué un bany fret, i tant apretaren a última hora que lograren fer-lo arribar a 124 vots—abans les majories d'aquest districte solien passar de 250—fent quedar al candidat torrista a 121.

No está poc enfadat en Boix, candidat d'en Torras, per aquestos 5 vots, fills del pánic, que els seus donaren de més a en Cunillera; fins es diu si vol dimitir l'acta per aquesta falta d'atenció d'en Torras.

No creiem que arrivi a tant, perque si per un petit *puntillo* dimitia, no seria Regidor de Granollers.

En camvi al pobre Travé el tractaren bon xic malament eis d'en Torras, de lo que ell está tant disgustat que fins algú diu que ja li sap greu d'haver-se deixat presentar, i ben mirat no li falta raó, dones li donaren molts pocs vots, i sino conteu:

Mentres en Jonch tenia 224 vots i en Soler 204 a ell sols n'hi donaren 98. O es que en Pep no te casi cap vot al districte III o es que en Torras va donar-n'hi molt pocs.

Ja veieu, amic Travé, la poca influencia d'en Pep; ni va sapiguer influir amb en Torras per a fer-vos arribar a 100.

Qui está content de bó de bó, i d'alegria balla i salta es l'Estrada; es qui ha tingut mes vots que tots: 285.

Ja ho pensem, ja, insigne Quirse; no es en Torras el que porta el célebre GREMI, es el gremi el que porta a en Torras.

¡Paciencia, Quirse, paciència! tot anirà venint, ja en parlarem un altre dia d'aquest caire de la política local, i d'algunes expresions que es deixaren anar en un gran discurs que es feu el dia del sopar del GREMI.

